

ACC. NR. 2343

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Halland* Upptecknat av: *Emil Goderman*
 Härad: *Höle* Adress: *Wensley Skop*
 Socken: *Astra Karup* Berättat av: *Mathilda Nilsson*
 Uppteckningsår: *1929* Född år *1861* i *Astra Karup*

1.
(36 sidor)

2343

Uppteckningen rör

Bristen själ må aldrig klaga.
 Hvi be drofvar du dig på?
 Vi förtjenta den svära raga,
 som var fader laggt på;
 Armod kan i rikedom vändas;
 Sorgen kan i glädje vändas.
 Gud kan vände vattnen i vin;
 han kan lindra sorgen din.

ACC. NR. 2343LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Halland Upptecknat av: Emil Norderman
Härad: Höle Adress: Svenstorp Skof
Socken: Östra Karup Berättat av: Mathilda Pålsson
Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Östra Karup

2

Uppteckningen rör

Jag ser på dina ögon du har en annan blick
och du skall du mig lofva att säga hvem det är.
Jag har ju alltid varit uppriktig emot dig
och nu kan du väl vara detsamma emot mig.

Jag gifvit dig mitt hjärta, du gaf mig dill igen,
du lofte mig att blija en kuld och trogen vän.
Vill du dill löfte kryta och så förskjuta mig.
Den tid jag ej vill minnas, då jag skall sakna dig.
I alla lifvets skiften jag troget älskat dig
jag öfvergifvit andra och lefvat blott för dig

Skriv endast på denna sida!

Jag kan dig icke glömma på länge hjärtat slår,
nej, ej så länge jag i världen lifva får."

"Men nu skall du mig lofva att säga hvem det är,
som du till vän hälsat välja, och som du håller kär.
Du haunnat gifvit handen, ditt namn hon äfven fått,
och mig har du förskjutit, de' har jag nog förstått."

Hän.
"Min vän, fast du är fattig, jag har dig ändå kär.
Jag skau dig ej förskjutit, Gud vet om by hvad vi är.
Nej, om än hela världen du stöde mig emot
jag ändå aldrig skall tillbakå taga minn ord."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

2343

ACC. NR. ~~2249~~LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Halland* Upptecknat av: *Emil Störman*
Härad: *Höck* Adress: *Svenska Hof*
Socken: *Astra Karup* Berättat av: *Henrik Falsson*
Uppteckningsår: *1929* Född år *1861* i *Astra Karup*

4

Uppteckningen rör

"Säk, hvad nöje är om sommaren,
då alla ärtor slå i blom ma
och alla vackra fliktar i en färg.
Hvad mera nöje kan man önska!
Marna är min enda tröst.
Sara ligger alltid vid mitt bröst,
men Anna är ändå mitt nöje.

Karna kaffer jag så härligt kaff,
jag älskar henne af allt hjerta;
Stina vill jag alltid vara när,
hm är på Kar uti mitt hjerta.
Brita är också min lilla vän.

Skriv endast på denna sida!

Trina skall jag fria till igen,
men Kajsa hon är ändå likaså.

Elna hon är både snäll och fin,
ja, hennes ögon för mig glimmar.
Kerstin hafver jag utvaldt till min,
och hon skall följt bli min qvinnas.
Elsa tycker jag dock bättre om,
Beata är också min lilla vän,
men Tissa jag gifver gifver.

Elise hon är både snäll och nall,
mitt hjerta jag henne gifver.
Eva hon är både fin och päck,
jag älskar henne mer än lifvet.
Maria tycker jag likaså.

Akt, om jag Petronella kunde få,
din anförstona, tacka flickan.

Hanna är också min lilla vän
och har hon lofvat hon skall vara

Skicka endast på denna sida!

Frederika har mildt hjerta hos sig an,
det ingen ifrå henne tager.

Sofia går och väntar up på mig,
Mathilda har jag också en del uti,
det kan jag draga mig till minnes.

Västra flickan tyckte väl om mig,
för jag så skadig är till minnes,
men tyckte hon byter sig ofta om
att säga flickan hvar hon minnes.
Ja, raske gossar, gören som jag,
här en flicka, byten om hvar dag!
Låt ingen Or för gammal klippa!"

ACC. NR. ~~299~~ 43LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Halland* Upptecknat af: *Emil Yderman*
 Härad: *Hook* Adress: *Svensborgs Höp*
 Socken: *Ästra Karup* Berättat af: *Matilda Palmson*
 Uppteckningsår: *1929* Född år: *1861 i Ästra Karup*

7.

Uppteckningen rör

Oflitka, öflitka! Hvad har du i ditt sinne?
 Hvarför är du på ledson? Har du mist vännen din?
 Slå kort de' sorgsna tankar! Jag vill trolofa dig.
 Och du skall bli min lilla vän, om du vill hafva mig."

Haf haelt, min gode herre! jag har en annan Kar,
 som ännu han är kortrestad och ifrån sju års tid.
 På honom vill jag vänta och i en sju år tid,
 till dess han igen kommer, om han finns mera till."

På honom ännu vänta det lönar inte sig,
 ty han är redan död, Kan jag försäkra dig."
 Är han nu redan död, om du försäkras mig,

Skriv endast på denna sida!

Så har jag ändå lofvat att aldrig gifta mig."
 "Haf tacks, mild hjertas flicka, för du så trogen är!
 Nu hafver jag dig pröfvat, att du mig håller kär.
 Nu är jag igen kommen ifrå min resa lång;
 Nu skall vårt bröllop firas med spel och dans och sång."
 "Den rätte gämnan, du som jag håller kär,
 Så visa mig det tecken, som vidner om mig kär,
 ty här sker stor förändring all på en dyra tid;
 Kanst du är en brudfar, som vill förlova mig."
 Så drog han af sig handskan, af sin snöhvita hand.
 Se här, se här gullringen, som förr har varit din!"
 När hon fick ringen skåda, klev hon så hjärtans glad,
 på denna lilla kärna föll ned och svann en af.
 "Min älskade Maria, en kyss skall väcka dig."
 Så tog han henne varligt i famnen, upp till sig.
 Hon vaknade i hans armar, och där klev glädje af,
 och många tusen kyssar de åt hvarandra gaf.

ACC. NR. 5349

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Halland* Upptecknat af: *Emil Godeman*
 Härad: *Hook* Adress: *Greusdorp, Höf*
 Socken: *Ästra Karup* Berättat af: *Mathilda Nilsson*
 Uppteckningsår: *1929* Född år *1861* i *Ästra Karup*

9

Uppteckningen rör

Röken snurrar, lampan brinner,
 vinderqvällen den är på gång,
 men som röken du snart försvinner
 genom munterhet och sång.
 Hej sjung hörs fallalala!
 Hej sjung hörs fallalala!
 Denna vecka går som många.
 Sondag blir det sård igen;
 då skall jag till kyrkan gå,
 hälsa der min lilla vän.
 Hej sjung hörs fallalala!;

Skriv endast på denna sida!

"Arm i arm vi glada vandra,
tala om hvad nytt, som häudt,
sen vi sågo sist hvarandra,
och den påkänd, som vi kändt.
Hj' sjung ropar fallalala!"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.
2849

Landskap: *Halland* Upptecknat af: *Emil Norderman*Härad: *Hele* Adress: *Svenstorp, Hele*Socken: *Ästra Karup* Berättat av: *Kathilda Palmson*Uppteckningsår: *1929* Född år: *1861* i: *Ästra Karup*

//

Uppteckningen rör:

Sön Eldbrand han påde till moderen sin
— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön" —
Jag had' en lilan syster för femton år sen
— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön." —

Och hon var så fager, och hon var så leald
— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön." —
Men henne hafver hafsprunget tagit i sin vald
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån fjön." —

Med fyra gullkästkar, fyra gullson
— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön." —
På Raut jag kida i den brida ste ström

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."—

"Här har du gullhåstekar, och här har du gullson

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."—

"Och nu kan du rida i den skidaste ström."

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."—

Iron Elderland kan klappa Gräbacken uppå land."

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."—

"Och nu, Raut du rida de femti svenska mil

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."—

Iron Elderland kan rida sig till hafsfruens gård

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."—

Derude stod ju hafsfrun och kan säga sitt här

— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."—

"Goddag, goddag, min hafsfru, på fager och så fin."

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."—

"Din like jag ej funnit på femti svenska mil."

— "Blåser Raut, Raut väder ifrån fjön."—

"Å inte är jag fager, oh inte är jag fin"
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
"Men jag har en kärna, hon lyser som en sol."
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
"Hundrade dukader, det vill jag gifva dig"
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
"Blott om jag den kärnan kunde få."
— "Blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
Och kopspren hon gånge sig åt Rammaren den lilla
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
Stig upp ^{nu} en liten Elin, tag ditt Resklänning på!
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
Så kom en liten Elin med sitt Resklänning på
— "Det blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."
Och gulvret det lysde i hvar undaste fjäll
— "Blåser Raut, Raut väder ifrån sjön."

Iven Eldbrand han tager en guldkanna i sin hånd
— "Blåser Raud, Raud våder ifrån Sjön."
Han bjöd en liten Elin att dricka en gång.
— "Blåser Raud, Raud våder ifrån Sjön."

Iven Eldbrand han berödd ut Rappandens lå
— "Du blåser Raud, Raud våder ifrån Sjön."
Och bjöd liten Elin att dricka en gång.
— "Du blåser Raud, Raud våder ifrån Sjön."

Iven Eldbrand han klappade Gråklacken upp på lund
— "Blåser Raud, Raud våder ifrån Sjön."
"Ja, nu så skall du lunka de femti mil igen."
— "Blåser Raud, Raud våder ifrån Sjön."

Kjö, farväl, min kaffsfru så jagar och så fin."
— "Du blåser Raud, Raud våder ifrån Sjön."
"Ja, nu så rider jag hem med systern min."
— "Du blåser Raud, Raud våder ifrån Sjön."

"Ja, hade jag brott, å den falskhet var så stor"
— "Du kläser Raut, Raut väder ifrån fjön." —
"Så skulle du aldrig komma upp på den Linnéa jod." —
— "Du kläser Raut, Raut väder ifrån fjön." —

Och der blev stor glädje i Eldkranda gård
— "Du kläser Raut, Raut väder ifrån fjön." —
Den röfvade kärnan kom hem till mor och korn.
— "Du kläser Raut, Raut väder ifrån fjön." —

ACC. NR. 3343

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Halland Upptecknat av: Emil Nyderman
Härad: Håbo Adress: Irenborgs Höp
Socken: Östra Karup Berättat av: Mattilda Pålsson
Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Östra Karup

16.

Uppteckningen rör "Sjömanerisa"

O, du glada Sjöman,
när du lämnar ditt land
på en resa omkring jorden,
på den vilda ocean.
Du är glad och förnöjd,
och du sjunger om din fröjd,
och ditt hjerta står till Herren
uti himmelns höjd.

Ankaret det vindas upp.
Seglen hissas i topp,
och en man går till rodet

Skriv endast på denna sida!

men de andre klarar ofo.
Nu med hatten i hand
Stå vi klara alla man
och en ord farväl vi skida,
år vord Kära fosterland.

Nu är atting klart och glatt.
Sliktan är min första skatt,
och nu slutar jag min visa
med en kärleksfullt godnatt.
Jag är glad och förenig,
och jag sjunger med fröjd
och mitt hopp står till Herren
uti himmels höjd.

Landskap: Halland Upptecknat av: Emni Söderman
 Härad: Höck Adress: Svenstorp Höf
 Socken: Ästra Karup Berättat av: Modellida Falsen
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Karup

18.

2343

Uppteckningen rör

Adjo, farväl för sista gång
 jag afsked med dig tar.
 Nu må jag resa långt från dig,
 men du får stanna kvar.

Kom och följ mig ned till strand!
 Är på min lilla båt.
 Gen ger jag dig min högra hand,
 och sedan skiljs vi åt.

Ja, Kom och följ mig ned till strand,
 så skall du skada få.
 — Ett litet skepp skall du få se

med flagg och vimpel på.

Din Kind, den är som marmors hvit,
din Kind är rosenröd.

Hvar gång jag din' lilla ögon ser,
hvar blodsdropp i min tår.

"Ditt hjerta liknar jag vid snön,
som faller i april,
när den går bort, så vill jag do
och om vara till."

"Nu bräjer skeppet ifrån land
och det med största hast,
och rodrar tar vår frimann.
Adjo för sista gång."

ACC. NR. XIV

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Halland Uppteckngt af: Emil Söderman
Härad: Heäls Adress: Wenstorp Heäls
Socken: Ästra Karup Berättat af: Mathilda Pålsson
Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Karup

20.

2343

Uppteckningen rör

Nu kommer den förste friaren
— Mor lilla just nu
Nu kommer den förste friaren
— Mor lilla just nu.
"Hur många penningar hafver han,
min dotter Julian?"
"Hur många penningar hafver han
— Min dotter Julian?"
"Jo, femti på femti, det lägger han fram."
"Ej ena ören och bär gå ut
min dotter Julian." ;

Skriv endast på denna sida!

"Nu Kommer den andre friaren
— Mor lilla just nu." ::

"Hur många penningar hafver han,
Min dotter Julian?" ::

"Jo, hundra på hundra
det lägger han fram." ::

"Öpfena dörren och bën gå ut,
Min dotter Julian!" ::

"Nu Kommer den tredje friaren
— Mor lilla just nu." ::

"Hur många penningar hafver han
Min dotter Julian?" ::

"Jo, tusen på tusen
det lägger han fram." ::

"Öpfena dörren och ljud en in!" ::
— Min dotter Julian!" ::

"Hvar skall den friern sälla?"

— Mor lilla just nu?" ::

"På min stol, vid mitt bord,
Min dotter Julian." ::

"Vi ha' ju inga stolar
Mor lilla just nu." ::

"På kvällstafeln, ta' hvad du kan
Min dotter Julian." ::

"Hvad skall den friern äta
Mor lilla just nu?" ::

"Aggarna på silfverfat,
Min dotter Julian." ::

"Vi ha' ju inget silfverfat
— Mor lilla just nu." ::

"Tag trällattiken, tag hvad du kan
Min dotter Julian." ::

"Hvar skall den friern sofra
— Mor lilla just nu?" ::

"I din säng, på din arm,
— Min dotter Julian." ::

"Vi ha ju inga sängkläder,
Mor lilla just nu." ::

"Sag paltakallen, tag hvad du kan,
— Min dotter Julian." ::

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23.

2343

Landskap: Halland Upptecknat af: Emil GodermanHärad: Heck Adress: Svenstorp HeckSocken: Ästra Karup Berättat af: Mathilda FalströmUppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Karup

24.

2343

Uppteckningen rör

Men tänk, hvad himlen strålar klar och blå!
 Tänk, den som många en annan finge gå
 att höra näkturgalens sång i kväll.
 Ak, söta mamma, hvad du vord snäll!"

Så kälte här den sköna Emma nyss
 och tryckte på på moderns hand en kyss.
 Men pappa hörd hvad hans älskeling led:
 "Säg flit! Gå!" han till sin gumma bad."

Vid moderns ja den sköna Emma log
 och halt och handskas i en kläck hon tog.
 — Men far och mor de giung ledade med

— en ganska god men också en tråkig sad.

De gingo ned till villan, där du vet
och där klev lilla Emmas kind på het.

Skön och följusad uti sommarnatt
— men gick ändå närmare, där jageln satt.

Och pappa gjorde gäst då sin frund
och vände åter om en liten stund.

Han glattigt sade: "Skön, så får du se,
hur näkturgalen fångas en, två tre:"

De gingo byst, och bordom vid en häck
der såg de Emma stå på skon och täck
med näkturgalen, med en ugersven,
som kyssar gaf, och kyssar fick igen.

Så slog förkräckt frun sina händer höj
och ville gäst gifvid till ett rop,
men pappa sade: "Lugna dig, Gofi!
vi höra näkturgalen, också vi."

Skriv endast på denna sida!

Men hvad tror du, at saken hog til? ²
Jo, innan årets dagar lufat ut,
då går Emma att stå bred på Sall,
ty hon vill höra maktargalen hvar gäll.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26.

2343

Landskap: Halland Upptecknat af Emil Godermar
 Härad: Höke (än i Bjäre) Adress: Ivenstorp Höf
 Socken: Ästra Parups Berättat af Katinka Palsson
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Parups

27.

2343

Uppteckningen rör

Så flickor de giingo åt rosendelund
 att plocka de blomman skona.

Den ena hon var fallig, den andra hon var fisk;
 den falliga var så hedrofvad.

Den fiska flickan sade till den falliga så:

"Säg, hvarför är du så hedrofvad?"

Har du mistat far, eller har du mistat mor,
 eller hafver någon annan dig beröfvad?"

"Nej, jag har ej mistat far eller mor,
 och Herren har bevarat min ära.

Men jag bärjer mest för mine fader ungersven,
den vi leada hålla på kars. "

"Se, fader ungersven, den kan du inte få,
ty den vill jag behålla för mig sjelfver.
Men jag har en broder, som hafver egen gård
och aut sin faders gods uti välde. "

"Ja, har du en broder, som hafver egen gård
och aut sin faders gods uti välde
— Den ingen annu vill ha, den vill du jag ska' ta,
men den kan du behålla för dig sjelfver. "

Sager ungersven stod ej långt därifrån;
han hörde, hvad de fliksarna talte.
Han suckade till Gud, som uti himlen bor:
"Helt på mig Herre, hvilket jag skall taga! "

Sager jag den rika flikskan uti hand

Skriv endast på denna sida!

och lefver med henne intill ändan,
så sörjer den fälliga fliskan sig ihjäl,
så blifver det ju ingenting af henne."

Men Adelin har gånget sig bland leuskarna fram,
så tog han den fälliga vid handen:

"Säg, vill du blifva min, så vill jag blifva din?
Ja skola vi ju lefva tillsammans."

Men Adelin, men Adelin! Hvad tänker du på,
som tager den fälliga vid handen?
Hvi tager du ej mig, som rikedomar har?
Den fällige lät söka sin like!"

"Ja, rikedom du är belödd ett lön utaf Gud,
men fattigdom du är en belöning.
Ja, den, som riket är, kan också fattig bli,
den fällige kan också blifva riket."

ACC. NR. IIILUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVLandskap Halland Upptecknat av Emil TörnermanHärad: Höbo Adress: Svenstorp HöfSocken: Ästra Parup Berättat af Mattiilda PålssonUppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Parup30.
2343

Uppteckningen rör

"Den föiskjutna fästningen"
 "Och minns inte du, på minns det väl jag
 aut up på den gröna hagen.
 Gul och grön skog du besökte mig;
 — jag skulle aldrig bli bedragen!
 Och det gjorde du med lust och med lek,
 men sedan kom det med kärar och svek,
 och mig gick som många andra."

"Läst ingen del bely och ingen spart,
 och ingen har villits klädd
 hur falsken du var, hur illa du gjorde,
 i Rännarins bok står det skrifvet.
 Och nu har du fått en rikare vän,
 skriv endast på denna sida!"

kom sviker ditt falska hjerta igen,
— så gerringen lönen skördas!"

"Nops myss, liten Rind, nu gråt inte så!
Ej moder ifrån dig viker.

Hon svägar sin gråt och sjunger ända:

"Fast fader oss ledda sviker
och karta han har min krona och brand.
Nu stods han med andra går uti dans
och glömmar den tro han prurit."

"Nops myss, liten Rind, låt moder få ro
för kläder och bröd att spinna.
Din skull så är mig troskligt att tro,
jag nåd skall i himlen finna.
Den arma och faderlösa ju har
i himmen sitt beskydd och försvar,
ty vill jag ej mera gråta."

" Och snart spricker ut en rosenknopp,
Snart ärnungen lyfter vingen.
Och snart väner liten ungarsven öfver,
Lelir stor och går plödd uti ringen,
och vinner en mör, då gläds jag igen.
Men får du en vän, på svitt aldrig den,
— På glömmar jag gamla sorgen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

2343

ACC. NR. IVLUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVLandskap: Halland Upptecknat af Emil TodermanHärad: Hörs Adress: Trenstorp HofSocken: Ästra Karup Berättat af Mathilda NilssonUppteckningsår: 1929 Född år 1861 i Ästra Karup

33.

2343

Uppteckningen rör "Primmobrosten"

En herremans så stolt och köld,
som egde tunnars guld
och många hemman i sitt våld
fick se en flykta huld
bland trädens slammars ensam gå,
och tälte han till henne så:

"Mitt vandra barn, hvad heter du?
Säg mig ditt hufvuds namn!
Och sätt dig vid min sida nu
i dalens blomsterfauv,
så skall vi pratas vid en stund
förtroligt här i enslig lund."

Skriv endast på denna sida!

"Mitt namn är Malin, men jag får
ej länge dröja här,
ty dagens sol snart nedgår,
och jag skall storka leas
i Korgen, som jag fått af Mar;
hon väntande i hyddan leas."

"Här Malin! Ingen flitka sol
och stön som du jag sell.
Kom, hvil i mitt öppna sköt!
Jag beder blott om ett:
"Gif mig en enda liten kyss!
Var inte rädd: ej någon lyps."

"Nej, nej, jag lovat har vid Gud
att ingen kyss ge bort
förrän den dag jag skall stå leas,
och det sker innan kort;
och då skall Johan hafva den,) "
han är från barnsdomen minn vän."

Skriv endast på denna sida!

"Här Malin: Johau fallig är,
— en tarps jag honom skänkt.)

Men tyrdligt inför Gud jag svar:

"Du har min ära skänkt.

Ach torpet tager jag igen,
Lef så i sorgen med din vän!"

"Gär som hi vill — jag lefver fall
om än bland snö och is.

I Edmarken vid en fjäll
jag söka skall min spis,
blott jag vid Johans sida får
från vandra mina lefnadsår."

"O hjälper snicker eller kot,
ty vid i alla fall,
att om det också sker med kvot,
en kryss jag hafva skall
och till mitt hjerta trycka dig,
färrän du slipper undan mig."

"Jo pyloan!" med en sidoblick
gaf Malin Skälman svar.
Hon kastade sin Korg och gick
— med den stod Herrns Grar.
och suckade: "En narr är den,
som gärlar förmåhheten."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36.

2343